

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Kopijisti

dopisov se ne vračajo

GORICA

TELEFON št. 201.

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2-50.

Upravništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“ ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od četverstolpne peti vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

Krvavi štrajk v Budimpešti.

Opozicija v ogrski poslanski zbornici je v dosego svojega namena, naj se namreč uvede splošna volilna pravica, alarmirala budimpeštansko delavstvo, ki naj bi z generalnim štrajkom izvršilo pritisk na vlado, naj se ista vendar enkrat prime reševanja tega vprašanja.

Generalni štrajk je bil napovedan za četrtek. Delavstvo se je imelo zbrati ob 10. uri pred parlamentom, da tam demonstrira. Že v ranih jutranjih urah so se zbrali delavci v predmestjih in v večjih trumah korakali proti mestu. Policija se jim je na več krajih postavila nasproti, a dokazalo se je, da ne more biti kos svoji nalogi.

Veliki trg pred parlamentom je bil že na vse rano poln policije in vojaštva peš in na konju. Kordon okolu parlamenta ni pustil nikogar v poslopje, ki se ni mogel izkazati. Vstop je bil dovoljen le poslancem in časnikarjem.

Policija je zaprla vse dohode v trg. Kljub temu, da so se tudi v oddaljenejših mestnih delih odredile varnostne odredbe, je množica prispela do trga in tam poskušala prodreti policijski kordon. Le z največjim naporom in težavo je policija odvrnila množico od parlamenta, v katerem se je vršila seja poslanske zbornice.

Prvi spopadi med demonstranti na eni strani in policijo ter vojaštvom na drugi strani se je vršil na trgu svobode. Policija je razganjala demonstrante in je vporabljala orožje; pri tem je bilo več oseb ranjenih. Množica se je sicer razšla, a se je vedno zopet zbirala. Poroča se, da je policija morala desetkrat trg izprazniti.

Medtem so se vršile na drugih krajih mesta krvavi spopadi med vojaštvom in policijo in demonstranti. Demonstrantje so na raznih poslopih razbili šipe. Tako so skoro vse šipe avstro-ogrskanske banke razbite in le močni vojaški oddelki so zamogli preprečiti, da demonstrantje niso ulomastili v poslopje in morebiti tudi poropali, kar je bilo v njem. Eno zastavljalnico so popolnoma razdrali ter odnesli mnogo zastavljenih

stvari. Uredništvu in upravništvu »Neues-Pester-Journal« so tudi razbili več šip. Čuli so se klici »Živela revolucija!«

Na več krajih so demonstrantje podirali plinove svetilke ter zažgali izpuhteči plin. Tudi elektičnim svetilkam niso prizanesli ter so jih mnogo razbili. Eti se je bilo, da bo Budimpešta ponoči brez razsvetljave, kar bi gotovo pospeševalo tolovajstva v takih slučajih se med demonstrante umešajočih mestnih pohajčev.

Tramvajski uslužbenci niso štrajkali. Zato je množica napadala vozeče tramvajske vozove s kamenjem, razbila šipe in prevrnila več vozov. Okolo 300 tramvajskih vozov je ostalo na cesti. Napravili so na enem mestu tudi barikado.

Demonstrantje in policija so na več mestih streljali in tudi posledice niso izostale.

Štrajkalo je okoli 50.000 delavcev. Računa se, da je to le polovica budimpeštanskega delavstva — generalni štrajk se je torej ponesrečil.

Zjutraj kakor tudi popoldne so bile budimpeštanske ulice pozorišče najkrvavejših cestnih bojev med delavsko maso in oboroženo silo.

Ko je delavstvo izvedelo o prvih žrtvah, je nastala v njegovih vrstah taka podivjanost, da se ni zmenilo ako jih pade še nekaj.

Na več krajih (poroča se da na 30.) so demonstrantje zažgali poslopja. Požarno brambo niso pustili do gorečih poslopij.

Kričanje, streljanje, atake kavalertje — vse to je trajalo pozno v noč.

Vojaštvo in policija je bilo do zadnjega moža konsignirano. — Žrtev je bilo 15 mrtih in 180 ranjenih. Izvršilo se je 300 aretacij.

Kljub vsem nemirom pa se je vršila v poslanski zbornici seja. Ko je neki poslanec opozicije zahteval zaključek seje, je predsednik Tisza cinično odgovoril, da zbornica ni nikak dobrodelen odsek. Naj teče kri, kolikor hoče, to ne sme ovirati zbornice v njenem delovanju. Velik krik in hrušč je na te besede nastal na strani opozicije, medtem ko je vladna večina vse mirno poslušala.

Po noči so demonstrantje na več krajih zažgali manjše hiše. Vojaštvo je prenočevalo na prostem, po mestnih trgih, ulicah in v raznih važnejših poslopijih. —

Včeraj zjutraj je policija in vojaštvo zastražilo vse proge tramvaja in tudi železnice do 30 km izven mesta. Po noči je prišlo v Budimpešto nekaj vojaštva iz drugih garnizij.

Pred parlamentom se je vojaštvo pomnožilo.

Delavstvo je včeraj zopet pričelo svoje delo. Le na nekaterih podjetjih je bilo z lepaki oznanjeno, da do 15. julija ne bo dela za njih. Zato so se zopet zbrali in pričeli svoje vandalično delo. Podrli so plinove svetilke ter zažgali izpuhteči plin. Ustavili so tramvajske vozove, jih prebrnili ter razdejali. — Tramvajski tir so na več mestih iztrgali. Vozove na cesti so ustavljali ter njih blago zažgali.

Tudi v eno cerkev so udrli demonstrantje, kjer se je ravno vršila služba božja, ter izstrelili svoje revolverje.

Spopadi od četrтка so se ponovili. Pri teh je bilo 7 ubitih in 167 ranjenih. 58 ranjencev je v smrtni nevarnosti.

Dogodki, ki so se vršili v četrtek v Budimpešti so našli odmeva tudi po drugih ogrskih mestih, tako v Temesvaru, v Aradu, v Szegedinu, v Debreczinu, Velikem Varaždinu itd. Povsod so se vršili spopadi med policijo in demonstranti.

Vsi ti dogodki so govoreči dokazi, da ogrska vlada ne zna svoje naloge izpolnjevati. Trebalo bi energičnejših in bolj resnih oseb, ki bi zamogle preprečiti prelivanje krvi nedolžnih žrtev. Budimpeštanske dogodke obsojajo vsi kulturni narodi.

Vladni komisar za Hrvaško ni bil potreben, kakor so tudi ne-Hrvatje priznali. Pač pa Ogrska potrebuje moža, ki bi z enakimi pooblastili, kakor jih ima Cuvaj, ter z enakimi sredstvi, kakor jih on uporablja, napravil mir in red. Radovedni smo, če se v tem pogledu kaj ukrene!

Sklep šolskega leta na obrtno-nadaljevalni šoli v „Šolskem domu“.

(Konec.)

Nerednemu obiskovanju šole je največ krivo zastarelo načelo, katerega se držijo nekateri ljudje, češ: »Nisi za učenje, greš pa v rokodelstvo.« Ali dandanes je drugače. Sedaj velja načelo: »Hočeš rokodelec biti, moraš pridno se učiti!«, ako ne, postaneš skazimojster. Pa tudi lahkomišljiva mladina se ogiblje učenja. Največ krivde k slabim uspehom se pa lahko pripisuje onim mojstrom, ki so tako kratkovidni, da ne spoznajo, da je šola ravno tisti motor, ki napeljuje vajenca h mišljenju, h razumu, k delu, točnosti, redu, potrebni urednosti, in spretnosti, ki jo potrebuje vsak rokodelec.

Toliko od strani učencev kolikor od strani gg. mojstrov, se mora v tem pogledu obrniti na bolje. Kakor so se odstranile v drugih deželah, kjer obstoje že nad 30 let obrtne šole, vse zapreke pravega napredka, upajmo, da se bode to tudi nam posrečilo.

Slednjič je g. poročevalec opozoril navzoče na lepo napredovanje šole ter navedel v dokaz, da se je za to leto vpisalo 28 učencev več nego za prejšnje šolsko leto; da je bilo ob koncu leta 14 učencev več v šoli kot lani; da je bilo 22 učencev več iz mesta, iz dežele pa le 2 več kot lani; da se je vpisalo za to šol. leto 98 rednih in le 74 nedeljskih učencev, medtem ko lani 70 oziroma 74 in da je splošni napredek v šoli od leta do leta boljši.

Od vpisanih učencev se je uvrstilo: v pripravljalni tečaj 52 rednih, 13 nedeljskih; v I. razred 32 rednih 29 nedeljskih; v II. razred 14 rednih in 32 nedeljskih — skupaj 98 rednih, 74 nedeljskih = 172 učencev. Koncem leta je bilo 72 rednih, 52 nedeljskih = 124 učencev. Ti so napredovali prav dobro: 7 rednih, 5 nedeljskih; hvalno: 16 rednih, 11 nedeljskih; povoljno: 24 rednih, 28 nedeljskih; zadostno: 4 redni, 3 nedeljski; nezadostno: 14 rednih, 1 nede-

Socialni demokrat.

Češki: J. Ježek.

(Dalje.)

Zato je vaša dolžnost vseh, prepričati delavce, da sedanja državna in društvena uredba, je vzrok naše bede, našega trpljenja naše sužnosti, in to nas tudi zavira v napredku.

V tem zmislu morate delati povsodi, bodisi v delavnici pri delu, ali v gostilni, pri zabavi, iz kratka povsod. Ljudstvo mora biti celo naše z dušo in telesom; nihče drug ga ne sme vladati, nego mi. Dokler bodo imeli drugi stanovi: duhovščina, uradništvo, plemstvo tudi le skromni upliv na ljudstvo, ne dosežemo nič. Posebno je treba oslabiti zlomiti in uničiti upliv moč duhovščine na ljudstvo; to pa izvedemo le stem, če bomo ljudem razlagali, kako je katoliška duhovščina po vsem svetu vselej nasprotovala omiki in svobodi, kako je gledala z vsemi sredstvi vzdržati ljudstvo v temoti in praznoverju, in kako se je posebno pri nas kazala neprijazna na-

pram narodnim prizadevanjem. Spomnite se le husitske vojske*), Bele gore s tridesetletno vojsko.

Naposled nam je treba pridobiti mladino, mlajše delavstvo in študente. Te pridobite lahko z našim geslom: Prostost! Prostost v vedenju, zabavi, ljubezni. Po čem pa hrepeni mladež bolj, nego prav po popolni prostosti? V tukajšnjem mestu je veliko študentov, gimnazijcev, realcev in učiteljskih kandidatov: z mnogimi ste znani in se shajate z njimi; nekateri celo bivajo pri vas, ali so pri vas na hrani. Tedaj imate najlepšo priliko, da jih pridobite za našo sveto stvar, in ko stopijo enkrat ti v življenje, bodo naši izdatni podporniki.

»Slava! Na zdar!«

Ko je nehal govoriti drugi agitator, pozove predsednik shoda pleskar Šimek navzoče: če želi še kdo kaj govoriti,

*) Brzkone so Matolki itd. boji vzor Husitov I. 1422 pod Koributom, ki so vrgli 2000 sodov gnoja v Karlstajn, kjer je bil zbral Kralj IV. veliko umetnin. A zmagali niso z vandalskim početjem! Primeri besno robenje protiverskih listov itd. Koributi — ne boste zmagali; prazna vaša vzteklost, »Momusi!«

naj kar stopi na oder in pove brez okolišajev, kar ima na srcu.

Mojster Kremlička je bil prišel nalašč na shod, in je poslušal z očitno nevoljo hvastanje obeh govornikov. Že po prvem govoru se je hotel oglasiti k besedi, ali njegov сосед Fiala mu je branil, kolikor je mogel. Ali po poslednjih besedah Matolkovih se ni dal več zadržati in stopil je naglo na uprav izpraznjem oder, In jel je govoriti:

»Prijetelji! Sodrug! Oprostite, da poprimen besedo. Tem, ki me do zraj ne poznajo, se predstavljam, da sem tukajšnji rojak, da sem prešel nekaj latinskih šol, potem sem se naučil dobro obrti in prevzel sem po očetu čevljarstvo obrt. Sem tudi obrtnik-delavec, eden od vas, in želim vsakemu, da bi se mu dobro godilo. Tudi je znano mnogim od vas, da sem bil goreč pristaš tukajšnjega socialno-demokratskega društva.«

»Bil je, ali ni več. Sramota mu!« zadoni glas iz srede občinstva, kjer so sedeli krajni socialisti skupaj.

»Da, priznavam naravnost, da sem bil tak, in to... zaslepljen gorečnik, ki so se mu pa za časa odprle oči.«

»Aj, aj!«

»Od srca rad bi privoščil vsakemu od vas, prijatelji, ta nadlikani raj, ki vam ga hočejo pripraviti socialni demokrati; ali prepričan sem, da te »Dunajce« nikoli ne dozorijo. Govorim odkritosrčno brez praznih fraz (rečenic) in mi je zares žal, da hočejo s tako nečednimi sredstvi doseči zaželeni blagor delavcev. Imam v mislih predvsem zadnje sredstvo, ki se je tu ponujalo: **zapeljivanje mladine! Torej vi očetje imate biti zapeljivci lastnih in ptujih otrok.** Kmet in kočar z dežele, ali rokodelec — kakoršni ste vi — vam je zaupal svojega otroka v skrbno vzgojo, in vi bi imeli to vest, zapeljati ga na krivo pot? Za tako slabega, podlega, nizkotnega nemam nobenega od va.«

(Izvrstno!)

»O prosim, oglasi se Motolka,« to nismo tako mislili, to ste slabo razumeli, govoril sem le o prostosti in nič več.« (Dalje pride.)

ljski; neklasifikovanih je bilo: 7 rednih in 4 nedeljski. Doseglo je smoter 79% in le 21% je zaostalo.

V spodbuje je uilo obdarovanih 35 učencev, in sicer se šestili 26 in s hranilno knjižico naslovljeno na učenčovo ime, v kateri je vpisan znesek 10—14 K sledeči: Bartol Ivan, brivec Gorica, Šuligoj Rihard, urar Gorica, Bregant Anton, zidar Gorica, Petrtot Leopold, trgovec Gorica, Vižintin Jušt, klesar d. Vertojba, Žbogar Anton, mizar Gorica, Bavčar Andr., mizar Gorica, Bavčar Andr., mizar Selo, Černigoj Fran, zidar Dobravlje, Lipovž Ciril mizar Selo, Furlan Alojz, ključavničar Gorica, Čubelj Jožef, mizar Ajševica, Ipavec Ant., ključavničar Plave, Kovačič Maks, trgovec Gorica, Podberšič Jožef, zidar Št. Andrež, Kastelic Robert, Kavšca Rafael in Lokar Fran, vsi mehaniki iz Šturij, Lokar Anton, mehaniker Lokavec, Bizjak Vladimir, zidar Skrilje, Lukman Ambrož, zidar na Vogerskem, Peršič Alojz, zidar v Šempasu, Rijavec Alojz, zidar Kamnje, Bucik Henrik, krojač Gorica, Gorkič Jušt, zidar na Grčini, Makuc Franc, ključavničar Kronberg, Faganelj Alojz, zidar d. Vertojba, Frančeškin Jožef, mehaniker Selo, Glešič Fran, zidar g. Vertojba, Nardin Al., zidar d. Vertojba, Podberšič Ivan, zidar d. Vertojba, Reščič Jožef, zidar Št. Peter, Vižin Ivan, mizar Gorica, Pišot Ivan, mizar Selo, Marušič Ciril, zidar Lokvica. — G. voditelj zahvalivši se navzoči gospodi pozove učence, da v zahvalo vskliknejo trikrat »živio!« presvitlemu cesarju. Učenci so se odzvali pozivu ter so odpeli cesarsko pesem.

Učenci so nato prejeli spričevala oziroma izkaze; gospoda pa si je ogledala razstavo.

Izdelki učencev so bili razstavljeni v eni šolski sobi, ob stenah risarije pripravljavnega razreda — na mizah pa pisanke, spisovnice in računice tega razreda, kakor tudi zvezki iz računstva in obrtnega spisa I. razreda.

V drugi š. sobi so bile prostoročne in geometrične risarije I. razreda, pa različni trgovski, rokodelski računi in spisi, spadajoči v obrtno stroko.

V risarski dvorani ob stenah in na 14 mizah so bile razpoložene strokovne risarije učencev II. razreda.

Da bi opisovali izložene izdelke, pač se nam ne zdi potrebno, ker tak popis bi pač čitatelje malo zanimal, brez da bi imeli sami pred očmi predmete.

Pozoren obiskovalec se je pač lahko sam prepričal, kako so učenci napredovali v risanju. Videl je razliko prvih rizb v ris. zvezkih pripravljavnega razreda, ki so četudi priproste, vendar še okorno izdelane, proti onim visečih na stenah, izdelane proti koncu š. leta. Tako tudi v drugi sobi, kjer so bile razstavljene rizbe I. razreda predstavljajoče početne vaje geometrijskega in prostoročnega risanja; a v 3. sobi pa točno in čedno izdelane strokovne rizbe, ker je vsak učenec risal predmete svojega rokodelstva.

Tako je obiskovalec tudi lahko opazil lep napredek v računstvu. Od enostavnih vaj osnovnih računskih operacij se je pouk razvil v bolj komplicirane račune. Sestavljanje faktur se je poučevalo, kakor tudi naprava kalkulacij in enostavno knjigovodstvo, kar je vsakemu rokodelcu brezpogojno potrebno. — Na razloženih spisovnicah, na prošnjah na razne oblastni in na vseh mogočih obrtnih spisih, ki jih rabi dandanes obrtnik, si spoznal napredek učencev v obrtnem spisu. V obče je bila razstava poučljiva za vsakogar in mojstri bi morali posvetiti več pozornosti temu zavodu, ki ima edini namen s smotrenim poukom pripomoči bodočim slovenskim trgovcem in obrtnikom do boljših dni. Dal Bog, da bi se naše želje v polni meri izpolnile!

Dopisi.

Gorica. (25 letnica goriškega Sokola.) Ako društvo obhaja četrtoletnico svojega obstanka, svojih

bojev in vspehov, sme pač vsakdo opravičeno pričakovati, da bo čim častneje proslavilo ta svoj velepomemben dan. Odkrito rečeno tudi mi smo pričakovali, da se bo izkazal goriški Sokol takega, za kakoršnega se izdaja od svojega obstanka sem, namreč za edinega predstavitelja prave narodne misli, napredka in neustrašenosti. Pa smo se vrezali! Ne govorili bi sploh o zmašilu te veselice, ki ne bi delala časti niti najzadnji goriški vasi, toda ugled in ponos goriških mestnih Slovencev zahtevata, da se pribije ta škandal.

Na z deskami ograjeni senožeti g. dr. Treo-ta, tik pokopališke ceste se je vršila v nedeljo sokolska veselica. Ob napovedani uri začela se je telovadba ob skrajno piči vdeležbi gledalcev. Vendar k sreči ni treba biti nikomur žal, da je zamudil to priliko, kajti telovadilo se ni kakor poroča v št. 58. »Soča« menda sam dični starosta Sokola »ne uzorno, ne prav dobro, ampak komaj dobro, tako da bi bilo z ozirom na telovadbo še marsikaj želeli.« Nastopili so samo telovadeči goriškega Sokola takozvani cvet goriškega sokolstva, pa taka polomija. Naj le še očitajo drugim zveranje, jim vže posvetimo! Toda eno se jim mora pustiti, korajžo imajo Sokoli. Ne samo, da si ni nihče upal obleči rudeče srajce, ampak sramujejo se menda tudi že naše narodne trobojnice, kajti na celem obsežnem veseličnem prostoru je nisi opazil in da si jo iskal s povečalnim steklom. Seveda je znak omike, ako ima človek skrajno obzirnost napram svojim gostom in gostje so bili, kakor dopisnik »Soča« sam konštatira, »mnogi Italijani in nekoliko Nemcev, katerim je prireditev tudi ugajala.« Mi tudi kar nič ne dvomimo, da jim je ugajalo, kajti tako pasje ponižnih Slovencev kot so bili v nedeljo Sokoli se ne najde z lepa v Gorici.

Omeniti treba še, da so se blagajne ob 6. uri zaprle ter da je kojščanska godba s svojimi mičnimi trobili in bainokrasnimi komadi zvalila vso tisto znano laško fakinažo na desetkrajcarski ples, bolje »kason«. Oj Ti srečni »kason«, ko so Te pregnali že iz vseh zaduhlih beznic, zatekel si se pod jake peruti ponosnega Sokola, a on Te neguje in Te hoče negovati kot svojega prvega miljenca, saj to nese. Ako še navedemo, da se je točilo kot lug mrzlo Dreherjevo pivo, pristno štajersko vino iz Bruka ob Muri, da so skrbeli za uteho lakote različni laški branjevci kakor znani »kolasuš per i biei fruš« in drugi, ter za duševni vžitek predstava marijonet, smo zadostili svoji objektivni poročevalski dolžnosti.

Zares predstavitelj prave narodne misli, napredka in neustrašenosti si Ti, oj goriški Sokol! Na zdar! X.

Iz anhovske županije, 24. maja. Izv. dop. — (Ali so naša pokopališča občinska ali cerkvena?) To zanimivo vprašanje zasluži, da je поблиže razmotrimo. V anhovski županiji imamo tri duhovnije: Goranjepoljsko, plavsko in zapotoško. Vsaka ima svoje pokopališče: prvo je ob strani cerkve med hišami v Goranjepolju; drugo je bilo do lani okoli cerkvice Sv. Ahacija v Prelesju in zadnje je pod cerkvico Sv. Gabrijela v Zapotoku. Vsa tri stara pokopališča so vknjižena na imena dotičnih cerkva in do sedaj so jih vedno vzdrževala (ali zanemarjale) dotične cerkvene občine.

Meje goranjepoljske cerkvene občine se krijejo popolnoma z onimi davčne občine anhovske. Plavska in zapotoška duhovnija pa ležita obe v obsegu davčne občine plavske, a zapotoški pripada še selišče Debenje v davčni občini Ukanje s svojimi tremi kmetijami. Vse druge vasi ukanjskega katastra imajo svoje pokopališče v Marijinem Celju v davčni občini kanalska Idrija, torej v kanalski županiji. — V Marijinem Celju so si pred menda 15 leti napravili novo, prostorno, dostojno pokopališče, ki zadošča vsem zdravstvenim zahtevam.

Delo je vodil cerkveno-skladovni odbor in v založbo dotične potrebščine so prispevali obdaženci cerkvene obči-

ne, ki sega v tri županije: kanalsko ajb-sko in anhovsko, po določilih deželne postave z dne 29. novembra 1863. Novo pokopališče se je vknjižilo na ime cerkvene občine, kakor je bilo poprej vknjiženo staro.

Lani so razširili plavsko pokopališče in občinski zastop je za delno založbo dotičnih stroškov preskrbel v preudarku davčne občine Plave, pa tako, da je vanj postavil za leto 1911 K 700 in za l. 1912 K 1000 — a enaka zneska tudi za zapotoško pokopališče, ki je tudi zelo potrebno korenite poprave. Proti preudarku za lansko leto pa so nekateri zapotoški posestniki vložili utok, katerega mu je deželni odbor ugodil, razsodivši tako-le: »Znesek 2000 K za popravo občinskih pokopališč v Plavah in Zapotoku spada v proračun skupnih potrebščin, kajti zdravstvene zadeve spadajo na breme celokupne krajevne občine po § 27. občinskega reda in pokopališča se računajo k zdravstvenim napravam občine.«

Pokorivši se tej razsodbi je občinski zastop v zahtevanem zmislu spremenil preudarke in je ob enem sklenil, da se ima v poravnavo stroškov za razširjeno pokopališče v Prelesju, za kolikor bi se ti stroški ne pokrili z naloženimi dokladami zajeti posojilo na račun cele županije. Ta razsodba pa je vzburila odločen odpor med Ukanjci, katerim seveda ne more biti prav, da bi morali prispevati letos in v prihodnjih letih v založbo stroškov za potrebne poprave, razširjave in preložbe plavskega, zapotoškega in goranjepoljskega pokopališča, dočim so oni vže v polni meri in z občutljivimi žrtvami izpolnili svojo dolžnost glede svojega pokopališča v Marijinem Celju.

V svojem utoku so se Ukanjci postavili na stališče, da so vsa tri v anhovski županiji ležeča pokopališča cerkvena, kakor je Marijino celjsko cerkveno ali konfesijsko in da ni možno na pravičnejši podlagi vrediti dotično konkurencijo, — nego da ohrani tudi za naprej vsaka cerkvena občina skrb za vzdrževanje svojega pokopališča, kakor jo je imela do sedaj. Kako utemeljujejo Ukanjci to svoje naziranje, o tem prihodnjič.

Št. Ferjan. Naša občina ima sedaj enega kapoliberalca manj. V torek večer je namreč prepeljalo c. kr. orožništvo tukajšnjega gostilničarja Franca Lipica v zapore, ker je osumljen, da je zlorabljal svojo 8 let staro pastorko. Liberalni stebri se tedaj podirajo v občini na vseh koncih in krajih. S to aretacija so izgubili naši liberalci svojega glavnega govornika s shodov za časa županstvenih volitev. Kjer je sklical Klanjšček kak shod, tam je nastopil Lipic kot glavni govornik in se z vso svojo zgovornostjo potegoval za Klanjščeka. Pa so taki častili lebralci svojega Franceta. Njegova gostilna je bila njih shajališče in le malokedaj je šel mimo nje kak naših pristašev, da bi se ne bilo za njim čakalo. Pri števerjanskem »Sokolskem društvu« je imel France baže precej visoko šaržo. Njegovo sokolsko srce pa ni nehalo biti vneto za sokolske visoke cilje še po razpadu števerjanskega Sokola. Dan pred aretacija je pri našem županstvu prosil dovoljenja, da smejo kojščanski Sokoli prirediti pri njem veselico in ples. Dobrih 24 ur potem je bil pa zastopnik kojščanskega Sokola aretiran.

Čudno pri vsem tem je to, da ne ve »Soča« o tej stvari ničesar povedati. Saj se njen števerjanski dopisnik navadno oglasi za vsako malenkost. To poročevalec vzemi pero v roko, pa zapiši nekoliko vrst o fridolinstvu lesbitstvu itd., do bodo »Sočini« čitatelji vedeli, kako grozno čisto je vse v vaših vrstah. Pa poreče morda »Soča«, da so temu krive Marijine družbe in katoliška organizacija. Morda bo tudi pisala, da je bil Lipic klerikalec. Pri njej je vse mogoče.

Sovodnje. »Sodrug« odgovarjajo »Gorici« št. 39. na donis iz Sovodeni in

sicer v »Zarji« od minule sobote — seveda po svoje. Zmirjajo njim neljubo osebo. Ni olikano! Tako ne delajo pravi demokrati. Sicer ni zamere! Kjer se vino preveč meša z možgani, ni vse čisto, kar pride iz njih. To potrdi tudi Cotič. Nihče jih ni vprašal nič o organizaciji. Tudi o plesu ne. Ker pa so zašli v reči, o katerih so »dobro« podkovani, ponujam 50 K nagrade, če dokažejo, da hodi podpisani plesat na italijansko mejo, kakor oni v »Zarji« trdijo. Če tega ne dokažete, niste pravi demokrati!

»Sodrug« Cotiču par besed. Podpišem z obema rokama to, kar je »Gorica« pisala o shodu S. L. S. Cotiču smo odgovorili na shodu. Trikrat je govoril neresnico. Javno — kot predsednik shoda — semt, rikat konstatiral, da Cotič ne govori resnice. Torej kdo je »lažnjivi kljukec«?! Vsled tega je s Cotičem vsaka beseda odveč.

Če pa hočejo Cotič in »sodrug« še nadalje zmerjati in kazati neotesanost, svobodno jim. Jaz jim ne bom sledil.

Da pa ne porečejo, da se bojim pritt z imenom na dan — evo me!

Ludvik Lukežič.

Stanovišča nad Sedlom. (Požar.) V pondeljek dne 20. maja popoldne ob 2. je nastal v Stanoviščih h. št. 22 pri posestniku Francu Čebokli vulgo Gašpericu ogenj, ki je tekom nekaj ur vpepelil vso hišo in gospodarska poslopja z vsem senom in drvni. Le živino so rešili. Kot drugi predmet se je vnela hiša posestnika Franca Sabotič vulgo Pink hšt. 37, katere je pogorel samo en del, sosedna hiša št. 21 vdove Terezije Čebekli - Korin je pa vsled gašenja silno poškodovana. Zažgali so baže otroci. V veliki nevarnosti je bila vsa vas, toda prizadevanju navzočih se je posrečilo ogenj omejiti. Za hitro in točno pomoč gre hvala pridnim domačinom, ki so v naglici prišli na pomoč in donašali vodo: posebno pa se je odlikoval tuji gospod Alfred Vycichl, trgovec iz Dunajskega Novega Mesta, ki je na lastne stroške s domačim g. vikarjem pripeljal brzgalno iz Sedla na lice nesreče ter do gospodje orožniki iz Breginja in vojak iz posadke iz Logov in Breginja pod vodstvom g. častnika Ringl so bili takoj na mestu in ves čas neumorno delali, da se je požar omejil. Zato bodi na tem mestu vsem navedenim človekoljubom izrečena prisrčna zahvala. Pogorelci so bili zavarovani le za manjše svote in so vsestranske pomoči nujno potrebni.

Politični pregled.

Državni zbor.

V torek je zbornica pričela razpravljati o drugem čitanju službene pragmatike državnih uslužbencev. Tozadevna vladna predloga se je v odseku nadrobno prereševala in je sklenil odsek predlagati plenumu zbornice nekatere spremembe. Vsled tega so nastale med vlado in parlamentarnimi strankami diference, o katerih se je v minulih dneh v zbornici razpravljalo. Vlada ni nikakor pripravljena ugoditi vsem zahtevam odseka.

V sredo je povzel k temu vprašanju besedo minister Heindol, ki zastopa obojelega ministerskega predsednika Stürgkha. Rekel je, da vlada vsprejema nekatere odsekovne spremembe k tej predlogi. Nekaterim spremembam pa mora odločno nasprotovati z ozirom na javne državne interese. Posebno se protivi spremembi §§ 31 in 32, ki določujejo koalicijsko pravico uradnikov ter sploh njihovo izvenslužbeno obnašanje. Minister je tudi odvrčal očitanje, da hoče vlada zavleči vprašanje.

V četrtek se je nadaljevala debata o službeni pragmatiki. Govoril je dr. Verstovšek tri ure in sicer v slovenskem jeziku. Nemški poslanci so skušali govornika motiti, česar pa ni dopustil predsednik zbornice. Dr. Verstovšek je končal svoj govor, ko so ga opozorili, da se namerava razpravljati o krvavih dogodkih v Budimpešti.

Oglasil se je k besedi socialist dr. Adler, ki je protestiral proti uporabi vojaštva in policije pri budimpeštanskih demonstracijah. Rekel je, da se daje madžarski kliki oboroženo silo na razpolago. V očigled tem dejstvom je zahteval, naj se sistirajo posvetovanja brambnega odseka.

Podpredsednik Pogačnik je izjavil, da so dogodki v Budimpešti obžalovanja vredni, ali da zbornica nima nobene ingerence pri uporabi oborožene sile. Glede delovanja brambnega odseka je pa izključno le stvar odseka, če se imajo dela nadaljevati ali ne.

Prihodnja seja bo v četrtek.

Sprememba ministerstva.

Ministerski predsednik grof Stürgkh je, kakor že znano, obolel na očeh. Njegovo zdravstveno stanje ni, kakor poročajo listi, bogve kako nevarno, vendar se širi vedno bolj govoric, da se grof Stürgkh ne povrne več na svoje mesto. Govori se že o spremembi ministerstva, kakor o gotovi stvari. Nekateri hočejo vedeti, da bode novo ministerstvo parlamentarno in imenujejo se že imena novih mož. Pravijo namreč, da vstopijo v ministerstvo, in sicer od poljske strani načelnik poljskega kluba Leo in poslanec Gorski, od nemške strani: dr. Sylvester in dr. Urban, kateri zadnji bi prevzel finančno ministerstvo, za naslednika justičnega ministra dr. Hechenburgerja imenuje se član gospodske zborice dr. Grabmayr, od češke strani bi stopila v ministerstvo dr. Fiedler in član gospodske zbornice Vochanka, naučni minister Hussarek bi pa ostal, ravnotako domobranski minister Georgi. Poljedelski minister bi postal knez Schwarzenberg.

Darovi.

Za »Šolski Dom«:

Je došlo našemu upravništvu: Člani »Goriške slovenske čitalnice« 21 K mesto venca umrli gospej Avgusti Pirjevec kot svoji zvesti in požrtvovalni člani. — Mons. Josip Skočir 20 K. Srčna hvala!

Domače in razne vesti.

Smrtna kosa. Sinoči je umrla v Gorici, ulici Ponte Isonzo št. 45, gospa Cecilija Zavrtanik roj. Kosič, tašča g. S. Premru, vodje »Goriške Zveze«. Pokojnica je bila izgledna krščanska mati in pridna gospodinja. Pogreb se bo vršil jutri, na Binkošti, ob 3¹/₂ uri pop. Svetila ji večna luč! Preostalih žalujočim, posebno še g. S. Premru naše iskreno sožalje!

Njega Prevzvišenost knez in nadškof Francišek dr. Sedej se je udeležil dne 17. t. m. pogreba škofa dr. Mayerja na Duanju. Pokojni škof dr. Mayer je bil 1.1906 dne 25. marca v Gorici, ki je posvetil našega knezonadškofa.

Delitev sv. birme. Naš prevzvišeni knezonadškof Borgia bo delil zakrament sv. birme Binkoštni praznik okoli 11. ure v stolnici (po slovesni sv. maši), popoldne ob 5. uri istega dne v cerkvi sv. Ignacija. Binkoštni pondeljek ob 11. uri tudi v stolnici (po slovesni sv. maši), popoldne ob 5. pa v knezonadškofijski kapeli. Nadalje bo delil zakrament sv. birme vsaki dan do sobote v knezonadškofijski kapeli ob 6³/₄ uri zjutraj.

Novi člani deželnega šolskega sveta. Za člane goriškega deželnega šolskega sveta za prihodnjo šestletno poslovno dobo je imenoval cesar goriškega prošta dr. Alojzija Faidutti, profesorja veronauka Hilarija Zorn, ravnatelj goriške realke Viktorija Slopl. C a

durberga in ravnatelja goriškega moškega učiteljskega Viktorja Bežek.

Kaj pravijo kulturonošci? »Il Corriere Friulano« pravi v št. 110 z dne 18. t. m., da so Slovenci sedanega časa potomci Hunov, ki so pridivjali v te kraje v 5. stoletju po Kristusu. To je pa res visoka italijanska znanost! Arabci v Tripolitaciji poznajo gotovo zgodovino boljše, ko »Corriere«.

Dalje pišejo v isti številki, da je Italija začela vojsko proti Turkom in Arabcem z namenom, da razširi kulturo. To so »bubbole che non contano« — bo rekel stari Segati.

Liberalna brezobraznost. — Zadnja »Soča« drzno in seveda tudi bedasto napada »Goriško zvezo«. Nas puste ti napadi popolnoma hladne. Pribiti pa hočemo, da napada glasilo »protiklerikalnih elementov« na Goriškem tako važen in soliden gospodarski zavod ravno v onem trenutku, ko razni naprednjakarji in narodnjakarji moledujejo in prosjačijo okoli pristašev naše stranke, da bi jih rešili iz nesreče, v katero so jih pahnil liberalni denarni zavodi. — Slovenska ljudska stranka bi rada pomagala nedolžnim žrtvam, toda nihilisti okoli »Soče« zavirajo in onemogočujejo vsako gospodarsko delo. Ali res ni v »narodno-napredni« stranki nobenega močja, da bi zamašil umazana nihilistična čuta strankinega glasila? Zdi se, da ga ni. In s tako stranko naj zdaj »neumni klerikalci« skupno delujejo na narodnem in gospodarskem polju! Veliko samozatajevanje se zahteva.

Slovenskim starišem. — Slov. stariši, ki nameravajo dati svoje otroke na srednje šole, naj jih prijavijo le za slovenske srednje šole.

Prijateljem mladine. — Kdor ima srce za uboge in pridne slovenske dijakke, naj podpira »Dijaško mizo«, ki skrbi za redne učence vseh goriških srednjih šol.

Za narodni muzej so darovali: Gosp. Avrelj Bisail trgovec v Gorici, 2 bakrena novca. — Gospod Franc Pavletič kovač Rubje, 1 bakren novc. — Gosp. Fran Rojic Sovodnje, 1 papirnat gld. in en srebrn denar. — Gospod Rafael Zime gostilničar Deskle, 1 kačo črnico. — Gospod Miha Kozman trgovec v Gorici, 1 sliko mesta Trst iz leta 1840. — Gospod Josip Bregant v Gorici, 6 raznih novcev, 1 rožni venec, 1 letak iz l. 1821. — Darila sprejema društveni gospodar g. Rudolf Družovka trgovec v Gorici, Gosposka ulica 3. — Odbor.

V zapuščini pokojnega kurata Rutarja je mnogo knjig, bogoslovskih in drugih. Kdor bi želel kaj kupiti, naj se oglasi v Gorici, Via Arcivescovado 5, II., kjer je blagi pokojnik stanoval.

Cvetlična dneva. (Zahvala.) — Odzivaje se prijetni dolžnosti, se odbor gospodnjega pomožnega društva Rudečega križa kar najtopleje zahvaljuje vsem požrtvovalnim gospodom in vsem plemenitim gospođm in gospođinam, ki so z razpečevanjem cvetic ali kako drugače se svojim smotrenim sodelovanjem pripomogli, da sta cvetlična dneva tako sijajno uspela.

Nadalje izrekamo priskrbeno zahvalo slavnemu municipiju goriškega mesta in slavnemu poveljstvu pehotnega polka št. 47, da sta nam dala radovoljno na razpolago svoji godbi in sta tudi drugače na vso moč pospešila naše podjetje; gospodoma postajnama načelnikoma južne in državne železnice in čislani družbi goriške cestne železnice za veledušno dovoljenje, da sosesmele prodajati cvetlice tudi po kolodvorih odnesno v vozovih električne železnice; gospodom trgovcem, ki so s posebnimokusom okrasili svoje izložbe; gospodu voditelju hotela »Südbahn«, ki nam je na sebičen način dovolil obilni olajšav

ob veselici, prirejeni v njegovih prostorih, vsem gospodom cvetličarjem in zasebnikom za brezplačno dobavo lepca svežega cvetja, s čimur je bilo moč nadaljevati prireditev baš v hipu, ko je pošla prva zaloga cvetic; končno vsem gospodom dariteljem, ki so blagovolili nakloniti odboru zdatne denarne zneske in so si tako stekli posebne zasluge za prireditev, in — last not least — uglednim domačim časnikarjem, katerim gre pač prav velika zasluga, da se more danes odbor s posebnim zadoščenjem veseliti izbornega moralnega in gmotnega uspeha, doseženega ob cvetličnih dnevih.

V Gorici, dne 21. maja 1912.

Za odbor gospodnjega pomožnega društva Rudečega križa: Predsednica: baronica Th o e m e l l e r.

Streljanje gimnazijcev na dobitke.

Včeraj so učenci 7. in 8. razreda tukajšnje gimnazije sklenili izvežbanje v streljanju s tekmovalnim streljanjem na vojaškem strelišču v Panovcu, ki je bil od uroda pa do strelišča lepo okinčan z zastavami in papirnatimi verigami. Ob urodu je stal lep slavolok. Aranžer vsega je bil g. dr. Dolinšek. Kljub slabemu vremenu se je slavnost vršila v najlepšem redu. Udeležili so se te slavnosti gimn. ravnatelj vl. sv. Bezjak, ravnatelj Žnideršič, brigadir Scotti, veliko število učnega osebja ter mnogo drugega različnega občinstva. Streljalo se je na tarčo in na izrezane figure. Po streljanju je imel govor gimn. ravnatelj, v katerem je pozival mladeniče, naj vadijo roko in oko za domovino. Potem je en učenec deklamiral epilog k streljanju, nakar je general Scotti razdelil darila, katerih je bilo okoli 30. Prvo darilo je dobil osmošolec Pahor iz Novela. Drugo in tretje darilo sta tudi dobila Slovenca. Sploh so Slovenci jako dobro streljali ter odnesli dve tretjini vseh daril.

Med streljanjem se je vršila neprijetna zabava ob zvokih vojaške godbe in slovenski pevci so proizvajali naše lepe narodne in umetne pesmi. Z zadoščenjem lahko pripomnimo, da so Slovenci sploh pokazali mnogo večjovnemu za to prireditev, ki ima namen vzbuditi v mladih srcih čut patriotizma, ki začinja zadnje čase pojemati. Posebno predpriprave, kakor okinčanje itd. so bile izdelane večinoma od slovenskih dijakov. Po končanem streljanju so se strelci, okoli 75, ponosno korakajoč vrnili v mesto, pred njimi vojaška godba, svirajoča vesele koračnice. Vsak obdarovanec je bil spoznati na črno-rumenem traku, ki mu je bil pripet na prsni.

Poskušena goljujija. Minole dni si je dal napraviti pri nesem tukajšnjem trgovcu s pečati nek neznan mož pečat občine Bate. Izdal se je za župana te občine pod imenom Andrej Madon.

V sredo se je dotičnik prikazal pri tukajšnji podružnici »Ljubljanske kreditne banke« ter zahteval posojilo 6000 kron. Predložil je falzificiran sejni zapisnik batskega starašinstva s ponarejenim pečatom in s ponarejenimi podpisi župana in dveh podžupanov. Obenem je predložil falzificiran odlok deželnega odbora, s katerim se občini Bate dovoljuje dvigniti pri »Ljublj. kred. banki« omenjeni znesek. Podpisi, pečat in prepis odloka — vse je bilo potvorjeno. Ravnatelj banke je pregledal dotične dokumente ter pozval neznanca, naj počaka nekaj časa, da si banka preskrbi potrebne informacije. Neznavec jerekel, da se vrne za nekaj časa nazaj ter se je odstranil. Banka je nato prašala deželni odbor za informacije in dognalo se je, da je neznavec hotel banko oslepariti.

Kakor smo izvedeli, je dotični svojo srečo poskusil tudi pri »Montu«. Tam je pokazal odlok deželnega odbora na katerem je bil falsificirani podpis dr. Gregorčiča, kot glavarjev namestnik. Mož

se je tukaj hado urezal; kajti namestnik deželnega glavarja v deželnem odboru je profesor Berbuč. Dr. Gregorčič je namestnik glavarja v deželnem zboru. Ne vemo, kako se mu je posrečilo, da je odnesel tudi od tu zdrave pete.

Nadalje se nam je povedalo, da je prišel tiste dni v »Centralno Posojilnico« človek, star kakih 45 let, še precej visoke postave in tudi še precej čedno običen. Imel je črne kratke brke. Ta je tam vprašal, kako je treba postopati, da bi občina Bate dobila večje posojilo. — Dotični uradnik mu je vse to pojasnil, nakar je neznavec zadovoljen odšel.

»Domen«. Meseca junija se vpripori v Centralu »Domen«, narodna igra s petjem v petih dejanjih, ki jo je spisal po znani Jurčičevi povesti enakega imena in vsebine dr. Ivo Česnik. Igra je polna lepih prizorov iz pretekle dobe kmečkega življenja na Dolenjskem. — Igra se bo vršila v korist »Dijaški mizi« in je zato pričakovati, da se občinstvo odzove polnoštevilno.

»Porotno zasedanje« pred tukajšnjim okrožnim sodiščem se bo pričelo dne 24. junija.

»Seja pomnoženega okrajnega šolskega sveta za goriški politični okraj« se je vršila včeraj ob 10. uri predpoldne. Pritožba liberalcev proti volitvam v okrajni šolski svet je padla namreč v vodo.

»Na c. kr. moškem učiteljsku v Gorici« bo vpisovanje za sprejem v prvi tečaj v četrtek, dne 4. julija t. l., od 8.—12. ure dop. Vse drugo na črni deski v zavodu.

Pripominja se, da se meseca sept. ne bodo več sprejemali gojenci za prvi tečaj, ako bo že po sprejemnih izpiti meseca julija doseženo najvišje možno število gojencev - prvoletnikov (štirideset.)

»Odprti lekarni.« Za binkoštno praznike bodeta odprti tudi popoldne in bosta imeli ponočno službo od 26. maja do 2. junija lekarni: G l i u b i c h - T r o m b a.

»Dražba konj.« Dne 30. t. m. se bo vršila ob 10. uri predp. na živinskem trgu javna dražba dveh odsluženih konj tukajšnjega topničarskega polka.

»Sklep šolskega leta na gimnaziji« bo letos 6. julija.

»Goriški planinci« se zbirajo vsak petek zvečer pri »zlatem Jelenu«, kjer se lahko dogovore o nameranih izletih posameznih družb. Člani podružnice in gostje dobrodošli! Odbor.

»Nagle smrti« je umrl na Peči minuli petek 32-letni mož, sin znanega mešetarja Štefana Morota. Prišlo mu je slabo na pragu in zgrudil se je mrtev na tla. Zapušča ženo in otroke.

»Aretacija.« Aretirali so Josipna Sirk iz Vipolž zaradi dejanj proti pravosti.

»Nov poštni urad.« V Čoprisu se ustanovi s 1. junijem poštni urad ter se obenem ustavi poslovanje tamošnje poštne nabiralnice. Poštni sel bode potem dvakrat na dan vzdrževal poštno zvezo z Medejo.

»Jamska veselica v Postojni.« Na jamsko veselico, ki se vrši binkoštni pondeljek v Postojnski jami, se s tem še enkrat opozarja, zlasti gledé posebnega vlaka, ki odhaja iz Gorice ob 8. uri 20 minut dopoldne. Samo obsebiserazume, da se vrši veselica v jami pri vsakem vremenu ob 3. uri popol. Vstopnina znaša za ta dan izjemoma po 2 K za osebo.

»Tržaško porotno sodišče.« V četrtek se je vršila pri tržaškem deželnem sodišču prva porotna razprava v slovenskem jeziku. Vsi naporji tržaških judov in advokatov, da bi se pri poroti razpravljalo še nadalje le v italijanščini, so bili zaman in »Piccolo« ne najde dovolj izrazov in argumentov, da bi svojemu fanatizmu in sovraštvu do Slovencev dal duška.

Vsem gospodinjam
toplo priporočamo

KOLINSKO CIKORISO

v korist
obmejnim slovincem.

V nobeni škodelici

..... naj ne manjka
pravega Franckovega kavinega pridata on daje kavi slast, moč in lepo barvo. — Njega kakovost vsebuje: izdatnost, slastnost in nizko ceno. **Tovarna v Zagrebu.**

Pred porotniki je stal 26. letni kamnolomec Josip Gabrovec iz Vižovelj, a pristojen v Mavhinjah, ki je obdolžen uboja. Gabrovec je bil 5. decembra 1911 pred tržaškimi porotniki obsojen zaradi uboja na šest let težke ječe. Branitelj je takrat vložil ničnostno pritožbo in odredila se je ponovna obravnava.

Obtoženec je dne 14. oktobra 1911 ponoči pri nekem prepiru z nožem ranil gostilničarja Blažino iz Vižovelj. Blažina je vsled te poškodbe umrl in obtoženca so aretirali. Porotniki so enoglasno pritrtili vprašanju, ali je obtoženec kriv uboja, in sodni dvor ga je obsodil zaradi hudodelstva uboja na tri leta in pol težke ječe. Obsojenec je kazen sprejel.

Kregarjeva afera pred celjskimi porotniki. Pred celjskim porotnim sodiščem se je pričela četrtek porotna obravnava v takozvani Kregarjevi aferi. Obtoženi so:

a) Ivan Eržen, privatni uradnik v Ljubljani, da je kot uradnik pri mizar-

ski zadrugi v Št. Vidu ter pozneje kot uradnik pri raznih drugih tvrdkah dvigal denar v imenu teh tvrdk ter ga zase obdržal ter nadalje, da je kot diurnist kranjske obrtne in trgovske zbornice potvoril v »Občinskem katastru« davčne podatke v svrhu, da bi pospeševal z na podlagi teh potvorjenj sestavljenim volilnim imenikom za volitev v trgovsko in obrtno zbornico eno politično stranko;

b) Ivan Kregar, posestnik, da je daljal navodila k izvršitvi ponaredb davčnih podatkov ter da je pospeševal izvršitev ponaredb s tem, da je prepustil svoje stanovanje Erženu;

c) Frančiška Štefe, urednikova soproga, da je nalašč pomagala Erženu in Kregarju pri potvorjenju davčnih podatkov in

d) Elizabeta Kregar, soproga Ivana Kregar, da je gorenavedene tri osebe s pohvalo, napeljevala k potvorjenju podatkov ter da je po ukazu njenega soproga dajala Ivanu Eržen potrebna navodila.

Kot prvi je bil zaslišan Eržen. Izjavil je, da je izvrševal potvorbe, ker mu je Kregar obljubil stalno službo. Kregar mu je tudi ponudil 500 K nagrade za to delo. Eržen je tudi izpovedal, da se je tudi za liberalno stranko prepisoval imenik in se je pošiljal na liberalne zapužnike in je zato mislil, da je dovoljeno, kar je delal Kregar. (Dalje prih.)

Pri avtomobilski nesreči ubit princ. Princ Cumberlandski se je peljal v avtomobilu k pogrebu svojega strica danskega kralja Friderika VIII. Avtomobil je vodil princ sam in je vozil z brzino 90 do 100 km na uro. V bližini mesta Friesach na Brandenburškem pa popravljajo cesto in je bilo tudi postavljeno znamenje za avtomobiliste, naj počasi vozijo. Tega znamenja pa princ ni videl in ko je prišel na s kamenjem posuti del ceste, je zgubil oblast čez avtomobil ki je zavozil v neko drevo. Princ je bil takoj ubit. Njegov komorni sluga se je tudi ubil, medtem ko si je šofer zlomil roko.

Kje kupite
najlepša in najboljša darila za birmance, zlate in srebrne ure za dečke in deklice, zlate in srebrne verižice, priveske, uhane vse po nizkih cenah?
Pri stari tvrdki
J. ŠULIGOJ
c. kr. urar državnih železnic
Gorica Gosposka ulica 25.
V hiši g. Kuštrina.
Za vsako uro in za zlateno se jamo!

Birmanski botri in botre
fotograf
A. Jerkič
se Vam toplo priporoča.

Krasne in nenevarne rakete in umetni kresovi
za vse močve svečanosti se dobivajo v posrednih komadnih kakor tudi v raznih zbirkah, ki vsebujejo razne ognjene silke, rakete, bengalski ogenj, „žabe“, topiče itd., pri prvi sisaški pirotehnični trgovini
I. Stjepušin, Sisek.
Ilustrovane cenike pošiljam na zahtevo vsakemu brezplačno.

V boju proti alkoholu so šumeče limonade, napravljene z
Marsner-jevimi šumečimi limonadnimi bomboni
najboljše sredstvo. Pristni so le oni, ki imajo sledečo varstveno znamko,

katera se nahaja na vsakem zavitku in na vsakem bombonu. Na leto se jih porabi čez 60 milijonov komadov.
Edini izdelovalec:
Prva češka delniška družba orientalskih tovarn za sladkorne izdelke in čokolade kraljevi vinogradi Dunaj VI. Theobaldgasse 4.

Nanut & Bregant
aut. stavbena tvrdka v Gorici
ulica Adelaide Ristori št. 5.
Se priporoča p. n. občinstvu za vsa stavbena dela kakor tudi za izdelovanje vsakovrstnih načrtov, proračunov ter kolavdacij po najnižjih cenah.

Mirno lahko spite!

Če ste namočili perilo čez noč s pralnim izvlečkom „Ženska hvala“, izloči se vsa nesnaga sama od sebe, brzo in temeljito. Hitro in lahko se opere perilo potem z milom „Schicht“ znamka „Jelen“, da postane bleščeče belo, kajti pralni izvleček „Ženska hvala“ in milo „Schicht“ belita perilo kakor sonce.

Potrim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naša draga, iskreno ljubljena mamica, oziroma stara mamica, gospa
Cecilija Zavrtanik roj. Kosič,
včeraj ob 5h popoldne po dolgi, mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, sklenila svoje blago življenje v Gospodu.
Pogreb naše nepozabne pokojnice bo binkoštno nedeljo dne 26. maja ob 3 in pol uri pop. iz tugepolne hiše ulica Ponte Isonzo št. 45.
Priporočamo preljubo pokojnico v prijazen spomin in molitev!
V Gorici, dne 25. maja 1912.

Anton, Adolf, sinova. Alojzija Premrou, Cecilija, Ljudmila, Zavrtanik, hčere.
Svetoslav Premrou, zet. Katarina in Gemma Zavrtanik, sinahi.
Artur, Avrelj, Ana, Milena, Eliza, Adalgiza Zavrtanik, Vladimir, Branko, Bogdan, Darinka Premrou, vnuki in vnukinje.

Zahvala.
Vsem onim, ki so nas tolažili ob britki izgubi našega preljubljenega, nepozabljenega, edinega sina, oziroma brata
ALFREDA
in onim, ki so ga spremili k večnemu počitku, izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo. Posebno se zahvalujemo g. voditelju in gojencem c. kr. pripravnice, gg. učiteljem in mladini ljudske šole v Tolminu.
Tolmin, dne 22. maja 1912.
Zalujoča družina Kaus.

Podružnica „Ljubljanske kreditne banke“ v GORICI
— se bavi z vsemi v bančno stroko spadajočimi posli. —
Vloge na knjižice obrestuje po 4 1/2%, vloge v tekočem računu po dogovoru.
Centrala v Ljubljani. — Rezervni zaklad K 800.000. —
Delniška glavnica K 8.000.000.